

достойнъ, сждѣ себѣ ястъ и пїетъ1); защо-то тж-тжзи Свѣтина е приготвена, азмаше той, за свѣты хора, а не за мръсници, и кои-то имате свѣкъсть-тж си чистж; пристѣпете до него и ще са просвѣтите, и ваши-тѣ лица нѣма да са посрамятъ2).

Бѣга, кога-то стѣпи на прѣстола си Свѣтѣйшій Ювеналій, кой-то исправаше всички-тѣ развратности, царица-та Евдоксія, прѣлѣстена въ Евтихѣевж-тж ересъ, двоумаше са и незнаше кое вѣройсповѣданіе да дѣржи; зато проводи до прѣподобнаго Симеона стѣлпника въ Антиохыж да са посвѣтва отъ него; а онъ ѣ отписа тѣй: „Знай, че дѣволъ, кой-то завижда на твоѣж-тж добродѣтель, поиска да те разсѣе като нѣкоѣ пшеницж, и чрѣзъ пагѣвнаго Теодосіа, похаби твоѣж-тж Боголюбивж дѣшж, нѣ некой са! вѣра-та ти не е намалала; нѣ азъ са слисвамъ, какъ ты, кога-то имашъ извора близо до тебѣ, оставашъ него, и тѣдишь са отъ далече да черпишь сжцѣж-тж вѣрж? ты имашъ тамъ Божественнаго Ев-

1) I Кор. гл. 11. ст. 23-29

2) Пс. 33. ст. 6.